

23 פברואר 2016

לכבוד
מר שלמה פילבר- מנכ"ל משרד התקשורת ויו"ר
לכבוד
ד"ר יפעת בן חיי-שגב, יו"ר
הוועדה להסדרת הרגולציה על שוק השידורים
מועצת הכבלים והלוויין

לכבוד
עו"ד דנה נויפלד – יועצת משפטית
משרד התקשורת

שלום רב,

הנדון: היעדרה והדרתה של המוסיקה הישראלית מהמונח "סוגה עלית"

אנו הארגונים השומרים על זכויות יוצרים, זכויות מבצעים וזכויות המפיקים של המוסיקה הישראלית: אקו"ם (אגודת קומפוזיטורים מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל), עילם (עמותה ישראלית לזכויות מוסיקאים מבצעים (ע"ר)), איגוד המוסיקאים הישראלי, הפי"ל (הפדרציה למוסיקה ישראלית ויס תיכונית בע"מ), א.מ.י (אגוד אמני ישראל), מתכבדים בזה לפנות אליכם בנושא שבנדון במסגרת ההתייחסות לדו"ח הביניים- כיווני החשיבה ומגמות הביניים שגיבשה הוועדה המייעצת להסדרת הרגולציה על השידורים (להלן "הוועדה"):

1. כל הארגונים הרשומים לעיל מייצגים בישראל: מלחינים, משוררים, פזמונאים, מו"לים למוסיקה בישראל, מנצחים, זמרים מבצעים, מוסיקאים נגנים, תזמורות, להקות, חברות זמר, מקהלות, מפיקי תקליטים עצמאיים, וחברות תקליטים עצמאיות.
2. כפי שפורט בכתב המינוי של הוועדה, אחד הנושאים בהם היא התבקשה לטפל הינו האופן הראוי להגן על עידוד יצירה מקורית ישראלית איכותית. בעניין זה נבקש להתייחס לסוגיה שבנדון אשר נעדרה לחלוטין מסדר היום של הוועדה ולא נכללה בדיוניה והיא: הדרתה של המוסיקה הישראלית מהמונח "סוגה עלית" ואי הכללתה בחובת הפקות המקור. אנו סבורים כי הסדרת נושא הפקות המקור המקומיות הינה אחד הנדבכים העיקריים לקיומה של הרגולציה על שוק השידורים והתוכן בישראל ובמסגרת זאת יש להתייחס לסוגיה הנ"ל של היעדרה של החובה לכלול המוסיקה הישראלית בהפקות המקור ולהביא לפתרון הבעיות שהיא מעוררת, כפי שיפורט להלן.

3. היום בעידן הדיגיטלי, הטלוויזיה, הרדיו וגם שידורים באינטרנט מהווים מדיה מרכזית להפצת תכנים ותרבות לציבור הישראלי ובכלל זה יצירות מוסיקליות ישראליות.
4. המחוקק הישראלי הכיר בכך שכדי להבטיח כי היצירה הישראלית תהווה מרכיב מהותי בשידורים ולא תעלם מהנוף התרבותי של מדינת ישראל וכדי לגרום לשימור ולקידום היצירה והתרבות הישראלית על כל גווניה, יש לדאוג לכך שגופי השידור השונים יחויבו בהפקה של הפקות מקור מקומיות, באיכות תוכן והפקה גבוהים ולחייבם במכסת שידורים מינימאלית.
5. מטרת הפיקוח והאכיפה הרגולטורים על מכסות הפקות מקומיות ושידורים של "סוגה עילית" נועדה גם להבטיח פרנסה והכנסה ליוצרים ולמבצעים הישראליים העובדים בתעשייה זו, שללא מקור הכנסה זה עלולים להיפגע קשות. בהיעדר היכולת להתפרנס מפרי כישורם נפגע קשות התמריץ לאותם יוצרים ומבצעים ישראלים להמשיך ליצור ולתרום להתפתחותה של התרבות הישראלית.
6. כאמור בדוח הביניים של הוועדה, קיים כשל שוק בכל הקשור ליצירת תוכן מקומי איכותי, וזאת בשל עלות ההפקה הגבוהה של תוכן זה אל מול פוטנציאל הצפייה בו והיכולת להחזיר את אותה עלות. לפיכך, ראה המחוקק צורך למנוע מגופי השידור השונים מלהתחמק מהשקעה בהפקות ושידורים אלו על אף שהפקתם עשויה להיות בלתי כדאית כלכלית לגופי השידור, וקבע כללים ברורים ומחויבות לרף השקעה מינימאלי להפקה של הפקות המקור המקומיות, ומכסות לשידורן.
7. אלא שבחוקים ובכללים השונים שנקבעו, כגון: בחוק השידור הציבורי הישראלי תשע"ד-2014 או בחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, תש"ן-1990, הוגדרה "סוגה עילית" כהפקה מקומית מסוג של "תכנית תעודה" או "תכנית דרמה" – תכנית המגוללת סיפור עלילה בעל אופי קומי, דרמטי, מלודרמטי, טרגי או כיוצא בזה.
8. בעוד דרמות והפקות דוקומנטריות הוכרו בחוק כאמור לעיל כ"סוגה עילית", המוסיקה הישראלית, מצאה עצמה "כסוגה תחתית" כאשר היא הודרה לחלוטין מהגדרת "סוגה עילית" ונזנחה ויחד עמה נזנחו זכויותיהם של הנגנים והזמרים המבצעים הישראליים, היוצרים- המלחינים וכותבי המילים- של היצירה המוסיקלית הישראלית, העומדים מאחורי המוסיקה והזמר הישראלי. כך גם נזנח העיקרון החשוב של שימור התרבות הישראלית והזמר העברי.

